

بهسازی گونه‌های مسکن روستایی از دیدگاه انرژی و آسایش حرارتی

محمد تحصیلدوست *

تاریخ دریافت مقاله:

۱۳۹۷/۰۳/۱۶

تاریخ پذیرش مقاله:

۱۳۹۷/۰۸/۱۳

چکیده

مسکن روستایی به واسطه تعداد، گستردگی، اقتصاد شکننده و نقش تعیین کننده آن در توسعه پایدار از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. محصول توجه به این مهم، سیاست‌های توسعه و ارتقای مسکن روستایی است که منجر به ارائه پیشنهاد الگوی مسکن روستایی برای اقلیم‌های مختلف شده است. همچنین با پیشرفت علوم و توسعه ابزارهای دقیق و معتبر شبیه‌سازی، امکان ارزیابی کمی و نیز بهسازی طرح‌های پیشنهادی ایجاد شده است. این فرصت در کنار اهمیت موضوع مسکن روستایی امکان ارزیابی عملکرد الگوهای پیشنهادی و پیشبرد طرح و ارائه جزئیاتی برای بهبود عملکرد آن‌ها را فراهم می‌سازد. از این رو این مقاله ابتدا با استفاده از شبیه‌سازی رایانه‌ای و مدلسازی شرایط بنا در رابط گرافیکی Design builder و موتور محاسباتی Energy plus، عملکرد گونه‌های فوق را از نظر انرژی و آسایش در پنج اقلیم مختلف بررسی کرده، سپس با ارائه پیشنهادها و اصلاحی در برخی از اجزای طرح در شرایط اقلیمی فوق‌الذکر، ارتقای حاصل از اصلاحات را مشخص می‌کند.

مطابق نتایج این پژوهش، اولاً متوسط مقدار مصرف انرژی در گونه‌های پیشنهادی فوق بین ۲۳۰ تا ۴۳۵ کیلووات ساعت بر متر مربع است که به مراتب بیشتر از استاندارد جهانی مربوطه و نیز مقدار قابل قبول در برچسب انرژی کشور است. جهت‌گیری بهینه، افزودن عایق حرارتی در بام و دیوارهای خارجی، تغییر مشخصات پنجره‌ها (ابعاد، فریم و نوع شیشه)، بین ۱۶ تا ۳۰.۵ درصد کاهش مصرف انرژی را در اقلیم‌های مختلف فراهم کرده است. همچنین بهره‌گیری از انرژی‌های تجدیدپذیر (پنل‌های فتوولتاییک و آبگرم کن‌های خورشیدی) موجب کاهش مصرف تا ۸۴ درصد نسبت به گونه‌های مسکونی اولیه شده است.

کلمات کلیدی: مصرف انرژی، مسکن روستایی، آسایش حرارتی، انرژی‌های تجدیدپذیر.

* استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی. M_tahsildost@sbu.ac.ir

لازمه امنیت اقتصادی جامعه است، خود تأیید کننده این امر است (Vidadili, Suleymanov, Bulut, & Mahmudlu, 2017). براساس آمار رسمی در ایران (درگاه ملی آمار کشور، ۱۳۹۷) رشد جمعیت روستایی در دهه اخیر ۰.۷۳ درصد بوده و توزیع اصلی این جمعیت روستایی عمدتاً در مناطقی از کشور رخ داده است که توسعه یافتگی کمتری دارند (موسوی، تقیلو و باقری کشکولی، ۲۰۱۶). با توجه به اینکه یک چهارم جمعیت کشور را روستاییان تشکیل داده‌اند، توجه به بهره‌وری انرژی در مناطق روستایی به‌خصوص در گونه‌های مسکونی روستایی الزامی است که این مهم در مواد پنجم و دهم منشور اهداف طرح اجرای ویژه بهسازی مسکن روستایی بنیاد مسکن (احداث مسکن سبز و بهسازی و بهینه سازی مصرف انرژی در مسکن روستایی که در ۱۳۷۴ طرح و در ۱۳۸۴ در هیأت محترم دولت تصویب شد)، مورد توجه قرار گرفته است.

به دلیل گستردگی و تنوع اقلیمی و نیز جایگاه این مناطق روستایی در توسعه پایدار، این مقاله به بررسی کارکرد انرژی در گونه‌های پیشنهادی مسکن روستایی در اقلیم‌های مختلف می‌پردازد. در خصوص رابطه گونه مسکن روستایی و مصرف انرژی آن تحقیقات محدودی انجام شده است از جمله کالینس و کورتیس (۲۰۱۶) ضمن بررسی اثرگذاری بهینه‌سازی مصرف انرژی در ایرلند به این جمع‌بندی رسیده است که در مناطق روستایی بر خلاف مناطق شهری اشتیاق بیشتری به بهسازی انرژی وجود دارد (Collins & Curtis, 2016). همچنین اهرن و همکاران (۲۰۱۳) ضمن بررسی مصرف انرژی در مسکن روستایی ایرلند با استفاده از مدل‌سازی تأثیر بهسازی حرارتی بر کاهش مصرف انرژی را در حدود ۶۵٪ و اثر کاهش آن بر تولید گازهای

از آنجا که ساختمان‌ها ۳۰-۴۰٪ کل انرژی مصرفی جهان را به خود اختصاص داده‌اند (Lombard, p et.al, 2008)، بهینه‌سازی مصرف انرژی ساختمان‌ها از استراتژی‌های کلیدی در کاهش مخاطرات ناشی از تغییرات اقلیمی در سراسر جهان است. با توجه به اینکه ساختمان‌های مسکونی بیشترین سهم را در میان ساختمان‌ها به خود اختصاص داده‌اند، کاهش تقاضای انرژی و انتشار گازهای گلخانه‌ای در این ساختمان‌ها گامی مؤثر در راستای افزایش بهره‌وری انرژی است (Galante, A & Torri, M, 2012). بهینه‌سازی مصرف انرژی در ساختمان‌های مسکونی به‌طور گسترده در سالیان اخیر مورد توجه بوده است. تحقیقات به‌طور خاص در مورد ساختمان‌های مسکونی به‌خصوص ساختمان‌های بلندمرتبه در محیط‌های شهری متمرکز بوده‌اند و به ساختمان‌های کوتاه‌مرتبه و ابنیه واقع در محیط‌های غیرشهری از جمله روستاها کمتر توجه شده است. این در حالی است که در تحقیقات توسعه پایدار روستایی، اهمیت توسعه زیست‌محیطی و فرهنگی در توسعه اقتصادی و لزوم آموزش محوری، نیاز به بروزرسانی سیستم‌های بهره‌برداری و افزایش بهره‌وری انرژی و مدیریت آن مورد توجه قرار گرفته است (Koopmans, Rogge, Mettepenningen, Knickel, & Sandra, 2017). همچنین نیاز به توجه دوباره و نگاه ویژه به منابع تجدیدپذیر انرژی در توسعه جوامع روستایی نیز مطابق مطالعات پیشین امری اثبات شده و ضروری است (Afsharzade et al., 2016; Zhang & Su, 2016). نتایج مطالعات قبلی در زمینه وابستگی اقتصاد به سوخت فسیلی و منابع جایگزین و توجه به اینکه اولاً انرژی بزرگترین عامل تغییر اقلیم جهانی است و ثانیاً ایمنی در تأمین منابع جایگزین انرژی،

روستایی دور از شبکه برق را بررسی کرده و پیشنهاد بهسازی تجهیزات مصرفی در صنعت را ارائه کرده است (فراستی, ۱۳۹۲).

از سوی دیگر مطالعات محدودی نیز تأثیر عوامل مؤثر بر شرایط اقلیمی و نیز نوع گونه بنا و اجزای آن بر کارکرد اقلیمی ساختمان را بررسی کرده‌اند. از جمله این مطالعات بررسی رفتار باد در تهویه طبیعی مسکن بومی روستایی به کمک CFD بوده است (غلامحسین معماریان، محمد مرادی، حسین علیپور، حیدری و دودی، ۱۳۹۶)، مطالعات دیگری نیز با موضوع بررسی تأثیر بازشوها بر تهویه طبیعی خانه‌های روستایی (اسماعیلی، ۱۳۹۶) و نیز بررسی شناسه‌های حرارتی جداره‌های پوسته خارجی بنا در مناطق روستایی اردبیل (پوردیهمی و گسیلی، ۱۳۹۴) در زمینه روش‌های بهسازی مصرف انرژی مناطق روستایی به صورت موضعی و محدود انجام پذیرفته است.

مطالعات فوق اولاً به خوبی نشان‌دهنده اهمیت موضوع و ثانیاً به وضوح بیانگر آن است که علیرغم این اهمیت، مطالعه جامعی در خصوص امکان بهسازی انرژی و بررسی کمی نتایج آن در طرح‌های موجود، یا پیشنهادی بر مبنای پهنه‌های اقلیمی وجود ندارد. از این رو این پژوهش با استفاده از ابزارهای معتبر و روش شبیه‌سازی، تأثیر اقدامات مختلف بهسازی انرژی در الگوهای پیشنهادی مسکن روستایی را به صورت عددی و قابل مقایسه ارائه می‌نماید تا قابلیت بهره‌گیری بیشتری داشته باشند.

سوالات تحقیق

۱. گونه‌های پیشنهادی مسکن روستایی تا چه میزان با شرایط اقلیمی هم‌خوانی دارند؟
۲. آیا گونه‌های مسکن روستایی از دیدگاه آسایش

گلخانه‌ای را نزدیک به ۳۶٪ تخمین زده‌اند (Ahern, Griffiths, & O'Flaherty, 2013). محققین دیگر نظیر لی و همکاران (۲۰۱۳) نیز اثر بهسازی انرژی در این خصوص را در شهرها و روستاهای چین بررسی و با ارزیابی اثربخشی بهسازی، بیش از ۹۰٪ از ساختمان‌های مسکونی مناطق شهری و روستایی را واجد شرایط بهسازی انرژی دانسته‌اند (Li, Zhao, & Zhu, 2013).

در ایران نیز تحقیقات محدودی در موضوع بهینه‌سازی انرژی در مسکن روستایی انجام شده است. از جمله قرشی (۱۳۹۳) بهسازی، نوسازی و بازسازی بافت‌های فرسوده روستایی را به صورت محدود و موردی مطالعه کرده است (قرشی، ۱۳۹۳). قاسم زاده و همکاران (۱۳۸۹) جایگاه مقررات ملی صرفه‌جویی در مصرف انرژی را در ارتقای مسکن روستایی بررسی کرده و کوشیده است به منظور تسهیل به‌کارگیری این مقررات در روند ساخت و ساز در روستاها، نکته‌های اصلی را ذکر کند (قاسم زاده، محمدکاری، و طهماسبی، ۱۳۸۹).

میرلطیفی و همکاران (۱۳۹۱) مسکن روستایی را از دیدگاه تأثیر جهت‌گیری جغرافیایی بر مصرف انرژی مورد بررسی قرار داده است (محمودرضا میرلطیفی، توکلی و بندانی، ۱۳۹۱). افتخاری و همکاران (۱۳۹۱) نیز انطباق ساخت و سازهای جدید در نواحی روستایی را با معماری بومی و میزان رضایتمندی ساکنین مطالعه کرده‌اند (افتخاری، حاجیپور، فتاحی و پایدارکل، ۱۳۹۱). بعلاوه طاهباز و جلیلیان (۱۳۹۵) ضمن بررسی صرفه‌جویی انرژی در مسکن بوم‌آورد در سه پهنه اقلیمی روستاهای استان سمنان، دستورالعمل‌هایی برای هریک پیشنهاد کرده‌اند (طاهباز و جلیلیان، ۱۳۹۵). فراستی (۱۳۹۲) بهینه‌سازی مصرف انرژی در مسکن

متصرفین و مصرف انرژي قابل بهبود هستند؟

۳. راهکار کاهش مصرف انرژي و ارتقای سطح آسایش مسکن روستایی در اقلیم‌های مختلف چیست؟

روش تحقیق

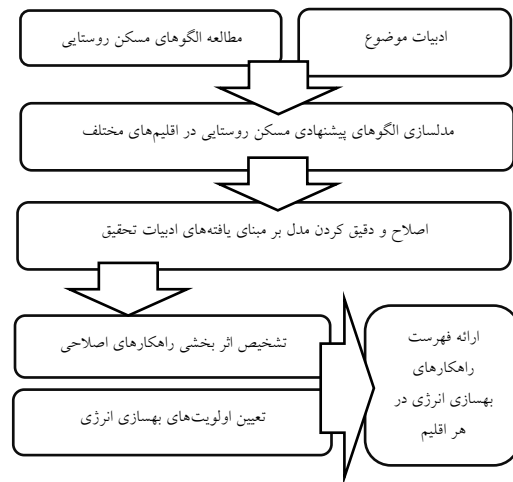
در این پژوهش از منابع مکتوب و مطالعات کتابخانه-ای در زمینه تحقیقات مشابه قبلی و تجربیات دیگر محققین در این خصوص بهره گرفته شده است و سپس با استفاده از مدلسازی رایانه‌ای و استفاده از قابلیت‌های روش شبیه‌سازی، شرایط آسایش حرارتی، رفتار حرارتی ساختمان و نیز کیفیت شرایط نور روز آن با استفاده از نرم‌افزار انرژي پلاس و رابط گرافیکی دیزاین بیلدر ارزیابی شده‌اند. اعتبار هر دو این ابزارها در مطالعات قبلی بررسی و تایید شده است (زمردیان و تحصیلدوست، ۱۳۹۴). همچنین دلیل استفاده و اعتبار این روش تحقیق مبتنی بر مطالعات متنوعی است که یا از این روش برای مطالعه روش‌های کاهش مصرف انرژي و افزایش سطح آسایش استفاده کرده‌اند (Galante, A & Torri, M, 2012)، (Zhao et al., 2012) و یا روش‌های مورد استفاده در این مقاله را به‌عنوان روشی معتبر و کاربردی برای این اهداف بررسی و توصیه کرده‌اند (Griego D., et al., 2012). به این ترتیب در بخش شبیه‌سازی، ابتدا گونه‌های مسکن روستایی پیشنهادی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی در اقلیم‌های مختلف مدلسازی و جزییات و مشخصات فنی ساختمانی آن‌ها (مشمول بر مساحت و زیر بنا، مشخصات و نیز میزان و ابعاد بام و دیوارهای خارجی، میزان و جهت بازشوها و...) به‌عنوان مدل پایه با استفاده از ابزار فوق در هر یک از این مدل‌ها اعمال شد. جهت استقرار نیز بصورت عمومی در مدل اولیه جنوب

پیش‌بینی شد. همچنین سایر مشخصات نظیر آرایش فضاها، جزییات ساختار و مشخصات حرارتی اجزا، ابعاد و هندسه پنجره‌ها، شرایط اقلیمی، و نیز شیوه تصرف و سکونت و تجهیزات و برنامه‌زمانی تصرف متناسب کاربری و فضا به‌عنوان داده‌های مدل اولیه بر مبنای اطلاعات برآمده از مستندات و نقشه‌های مربوط به گونه‌های فوق‌الذکر در مدلسازی وارد شد. برخی از این مفروضات در تصویر شماره ۳ و جدول شماره ۲ ارائه شده است. به جهت تشابه بیشتر به شرایط واقعی، اطلاعات مستند تحقیقات قبلی (پوردیهمی و گسیلی، ۱۳۹۴) همچون نوع ساختار دیوارها نیز در گزینه‌ها مورد استفاده قرار گرفت. به این ترتیب مقدار مصرف انرژي، به تفکیک انرژي‌های لازم برای سرمایش، گرمایش، روشنایی و نیز تجمیع آن‌ها در قالب انرژي کل ارائه خواهد شد. همچنین ساعات سالیانه آسایش حرارتی بدون نیاز به استفاده از سیستم‌های تأسیساتی محاسبه می‌گردد. در گام بعد با بررسی نتایج فوق و بهره‌گیری از مطالعات قبلی، اولویت‌های بهسازی انرژي در گونه‌های ساخته شده و در دست احداث مشخص می‌گردد. سپس با ارائه راهکارهای اصلاحی برای هر یک از این اولویت‌ها، مدل مربوطه اصلاح و فرایند شبیه‌سازی با مفروضات جدید تکرار خواهد شد. نتایج این شبیه‌سازی مجدد، در مقایسه با نتایج مدل پایه، پتانسیل بهسازی کارایی انرژي در هر موضوع را نشان خواهد داد. به این ترتیب ضمن انتخاب روش‌های اصلی بهسازی انرژي از میان گزینه‌های پیشنهادی، اصلاحات لازم در طرح پیشنهادی الگوی مسکن روستایی هر اقلیم ارائه می‌شود. فرایند تحقیق بصورت خلاصه در تصویر شماره ۱ ارائه شده است.

ارتقا بخشد و موجب تعمیم پذیری بهتر آن باشد. چنان که بیان شد، مدل سازی در سه بخش کلی انجام پذیرفته است. بخش نخست ساخت مدل پایه، سپس بهینه یابی متغیرهای مختلف در مدل، و نهایتاً بررسی مطلوبیت استفاده از انرژی های تجدیدپذیر است. به این منظور و با توجه به قابلیت های نرم افزار DesignBuilder، مدل سازی پس از اعمال شرایط اقلیمی در پنج استان کشور، به نمایندگی از شرایط متنوع اقلیمی انجام شد. دلیل انتخاب این استان ها، توجه همزمان به تنوع اقلیمی و نیز بیشترین جمعیت روستایی بر مبنای داده های سرشماری ۱۳۹۵ نفوس و مسکن است که منجر به انتخاب استان های خراسان رضوی، سیستان و بلوچستان، مازندران، فارس و آذربایجان غربی شد. لازم به ذکر است اگرچه مناطق روستایی از نظر توزیع جغرافیایی و نیز شرایط آب و هوایی متفاوت از مناطق شهری هستند اما به دلیل محدودیت ایستگاه های هواشناسی و پراکندگی روستاها در سطح استان، در این تحقیق از اطلاعات آب و هوایی مراکز استان ها بر اساس داده های هواشناسی در دوره ۱۵-۲۰ ساله در قالب فایل های TMY-2 استفاده شده است. خلاصه ای از اطلاعات و مشخصات اقلیمی مناطق مورد بررسی در تصویر شماره ۲ و جدول شماره ۱ ارائه شده است.

مرکز استان	عرض جغرافیایی °	دسته بندی اقلیمی بر مبنای طبقه بندی koppen	میانگین سالیانه دما °C	رطوبت نسبی %
ساری	۳۶.۵۵	Csa / مدیترانه ای	۱۶.۶	۷۹.۷۵
زاهدان	۲۹.۴۷	BWh / بیابانی	۱۸.۲	۳۵.۶
ارومیه	۳۷.۵۳	Cfa / نیمه گرمسیری مرطوب	۱۱.۶	۶۲.۴
شیراز	۲۹.۵۵	BSh / نیمه خشک	۱۶.۸	۳۷.۴
مشهد	۳۶.۲۷	BSh / نیمه خشک	۱۳.۴	۴۶.۸

ج ۱. مشخصات اقلیمی مراکز استان های مورد بررسی (سایت سازمان هواشناسی کشوری، ۱۳۹۷).

۱. فرایند انجام تحقیق (منبع: نگارندگان).

لازم به ذکر است پارامترهای کنترلی، یا به عبارت بهتر شاخص های مقایسه ای در این مطالعه، در موضوع مقدار مصرف انرژی، میزان انرژی اولیه (Primary Energy) و در موضوع آسایش نیز دمای عامل و نیز درصد ساعات آسایش سالیانه در نظر گرفته شده است.

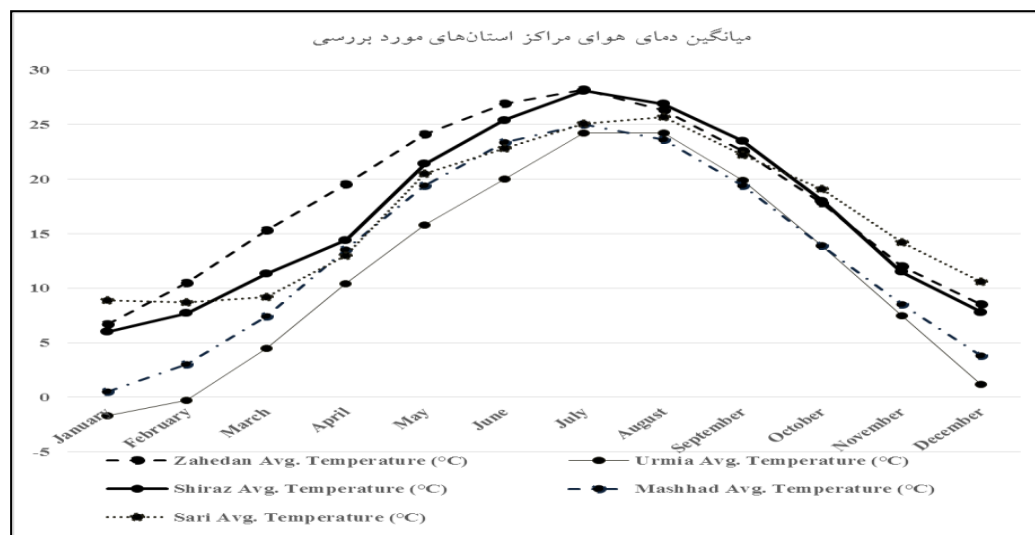
مدلسازی الگوهای مسکن روستایی

مطالعات مختلفی در زمینه گونه شناسی مسکن روستایی انجام پذیرفته است و نهایتاً مبتنی بر این اطلاعات الگوهای متنوعی از مسکن روستایی پیشنهاد شده که در اقلیم های مختلف قابل بهره برداری است. البته مطالعات گونه شناسی مسکن ویژه هر منطقه نیز در بسیاری از مناطق به صورت جداگانه بررسی شده که بازه محدودتری را به صورت عمیق تر بررسی می کند اما به جهت گستردگی در این پژوهش تنها به تعدادی از نمونه های مورد اول بسنده شده است. لازم به ذکر است هدف از این کار تأیید الگوهای فوق و یا انتقاد از آن نبوده است لیکن از آنجا که توصیه و یا نشر چنین الگوهایی نیازمند جامع نگری و ریزبینی در آنها است، تحقیق حاضر در این زمینه مفید دانسته شد تا بتواند نتیجه نهایی را، گرچه در حد یک گام کوچک، بهبود و

سانتیمتر عایق حرارتی در دیوار مناظر ساختارهای مختلف سبک و سنگین ۲۰ تا ۳۵ سانتیمتری و ضخامت ۰ تا ۲۰ سانتیمتر عایق حرارتی در بام و تقلیل مقدار ضریب تبادل حرارتی در پنجره به مقدار $2.4w/m^2k$ ، جهت گیری شد و نیز ابعاد و اندازه و نسبت پنجره‌ها در هر وجه در مدلسازی لحاظ گردید. به جهت ساده سازی، مصرف انرژی در حالت بار حرارتی ایده آل مدلسازی شد و مشخصات سیستم‌ها در تمام حالات شبیه سازی یکسان فرض شده است. جدول شماره ۲ اطلاعات پایه مدل‌های ساخته شده و نیز دامنه تغییرات متغیرها را نمایش می‌دهد. تصویر شماره ۳ نیز نشان‌دهنده نمونه‌هایی از مدل‌های ساخته شده در نرم‌افزار مورد استفاده است.

به منظور مدلسازی واحدها نیز با توجه به شباهت کلی پلان الگوهای فوق‌الاشاره، از هر محدوده مترژی یک نمونه انتخاب و با مدلسازی دقیق هر یک از فضاهای مستقل آن تحت عنوان یک زون، مشخصات فیزیکی جداره‌ها و بام و نیز بازشوها و ابعاد آن‌ها در هر جهت، نحوه استفاده و الگوی تصرف، ضریب سایه در مشخصات شیشه و تأثیر آن بر تابش دریافتی، هندسه بنا، دماهای تنظیم یا ست پوینت گرمایش و سرمایش و سایر موارد مؤثر بر مصرف انرژی ساختمان در تمامی الگوها به صورت یکسان اعمال مدل شد.

علاوه بر متغیرهای فوق در هر اقلیم، متغیرهای مستقل از جمله U-value اجزای پوسته بنا با ضخامت ۰ تا ۱۰

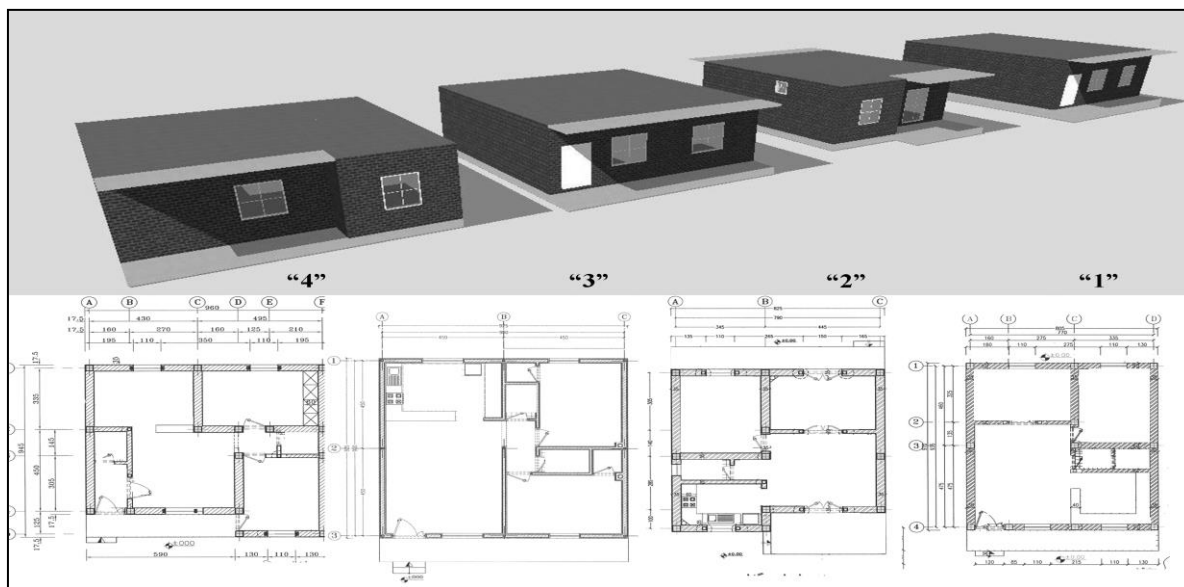
۲. متوسط دمای هوای مراکز استان‌های مورد بررسی (سایت سازمان هواشناسی کشوری، ۱۳۹۷).

نحوه استفاده و الگوی تصرف، ضریب سایه در مشخصات شیشه و تأثیر آن بر تابش دریافتی، هندسه بنا، دماهای تنظیم یا ست پوینت گرمایش و سرمایش و سایر موارد مؤثر بر مصرف انرژی ساختمان در تمامی الگوها به صورت یکسان اعمال مدل شد.

به منظور مدلسازی واحدها نیز با توجه به شباهت کلی پلان الگوهای فوق‌الاشاره، از هر محدوده مترژی یک نمونه انتخاب و با مدلسازی دقیق هر یک از فضاهای مستقل آن تحت عنوان یک زون، مشخصات فیزیکی جداره‌ها و بام و نیز بازشوها و ابعاد آن‌ها در هر جهت،

گردید. به جهت ساده‌سازی، مصرف انرژی در حالت بار حرارتی ایده‌آل مدلسازی شد و مشخصات سیستم‌ها در تمام حالات شبیه‌سازی یکسان فرض شده است. جدول شماره ۲ اطلاعات پایه مدل‌های ساخته شده و نیز دامنه تغییرات متغیرها را نمایش می‌دهد. تصویر شماره ۳ نیز نشان‌دهنده نمونه‌هایی از مدل‌های ساخته شده در نرم‌افزار مورد استفاده است.

علاوه بر متغیرهای فوق در هر اقلیم، متغیرهای مستقل از جمله U-value اجزای پوسته بنا با ضخامت ۰ تا ۱۰ سانتیمتر عایق حرارتی در دیوار متناظر ساختارهای مختلف سبک و سنگین ۲۰ تا ۳۵ سانتیمتری و ضخامت ۰ تا ۲۰ سانتیمتر عایق حرارتی در بام و تقلیل مقدار ضریب تبادل حرارتی در پنجره به مقدار $2.4 \text{ w/m}^2\text{k}$ جهت‌گیری شد و نیز ابعاد و اندازه و نسبت پنجره‌ها در هر وجه در مدلسازی لحاظ

ت. ۳. مدل اولیه نمونه‌های انتخابی (از راست به چپ گزینه‌های شماره ۱ تا ۴) (منبع: نگارندگان).

ست پونت سرمایش	ست پونت گرمایش	جهت‌گیری اولیه	درصد پنجره	مقدار تهویه طبیعی	ضریب عبور نور از شیشه	U-value پنجره	U-value بام	U-value دیوار	واحد
°C	°C		%	ACH		$\text{w/m}^2\text{k}$	$\text{w/m}^2\text{k}$	$\text{w/m}^2\text{k}$	
26	21	South	16	۰.۵	0.85	5.6	1.5	2.1	مقدار
-	-	۳۰- نسبت به جنوب	۱۵	ثابت	ثابت	۲.۴	۰.۵	۰.۶	حد پایین
-	-	۳۰+ نسبت به جنوب	۷۵	ثابت	ثابت	۵.۶	۱.۵	۲.۱	حد بالا

ج ۲. مفروضات و مشخصات اولیه مدل پایه و دامنه تغییرات نسبت به آن (منبع: نگارندگان).

بازشوها و جهت‌گیری بهینه آن‌ها در هر یک از مناطق انتخابی، به نمایندگی از پهنه اقلیمی مربوطه محاسبه و

در گام بعد نتایج بهینه‌سازی پارامترهای طراحی شامل موارد ضریب انتقال حرارتی دیوار و بام و پنجره، درصد

خارجی ۳۵ سانتیمتری، مقادیر عدم آسایش به‌خصوص در اقلیم‌های گرم‌تر و به‌ویژه عدم آسایش به‌واسطه گرما، بین ۲ تا ۳ درصد افزایش یافته و طبعاً قابل توصیه نخواهد بود، گرچه ساعات عدم آسایش ناشی از برودت محیط در حدود ۱ درصد کاهش یافته است. مقادیر ساعات آسایش و درصد ساعات عدم آسایش ناشی از دمای پایین (زیر ۲۰ درجه سانتیگراد) یا بالا (بیش از ۲۸ درجه سانتیگراد) در مدل پایه در استان‌های بررسی شده در جدول شماره ۳ نمایش داده شده است. چنان‌که در جدول مشخص است، فرصت بهینه‌سازی برای تمام اقلیم‌ها وجود دارد، با این تفاوت که در اقلیم‌های سردتر، فرصت استفاده بیشتر از گرمایش خورشید و در اقلیم‌های گرم‌تر، فرصت بهتری برای کاهش بار سرمایش وجود خواهد داشت.

ارائه شده است. به‌این ترتیب با تغییر هر پارامتر نقش عوامل مختلف در کاهش و افزایش درصد ساعات آسایش هر یک از مدل‌ها در مقایسه با مدل پایه، در اقلیم‌های مختلف بررسی شد و تحلیل بهترین ترکیب پارامترهای طراحی در هر گونه مسکونی و شرایط اقلیمی مشخص شد. همچنین دو راهکار رایج فعال و غیرفعال بهره‌گیری از انرژی‌های تجدیدپذیر، یعنی استفاده از آبگرم‌خورشیدی و نیز سلولهای فوتوولتائیک به تناسب بررسی و تأثیر آن در کاهش نیاز به انرژی مصرفی، در بخش نتایج گزارش شده است.

نتایج

دو پیشنهاد در خصوص ساختار دیوار در گونه‌های مورد بررسی در نظر گرفته شده است: ساختار سبک و سنگین به ترتیب با دیوارهای خارجی به ضخامت ۲۰ و ۳۵ سانتیمتر. نتایج اولیه مدلسازی پایه با ساختار سبک‌تر در اقلیم‌های مختلف نشان می‌دهد بدون سیستم سرمایش و گرمایش، در حداقل ۲۲.۸۹٪ و حداکثر ۲۸.۲۱٪ درصد از زمان (به ترتیب در استان‌های فارس و مازندران)، فضای داخلی در شرایط آسایش حرارتی (بین ۲۰ تا ۲۸ درجه سانتیگراد دمای عامل) قرار دارد. گرچه این اختلاف در نگاه اول چندان قابل توجه نیست اما در گونه‌ها و شهرهای مختلف، درصد عدم آسایش ناشی از سرمای محیط (زیر ۲۰ درجه سانتیگراد) حداقل ۳۲.۳۴٪ و حداکثر ۵۷.۶۰٪ و عدم آسایش ناشی از گرمای بیش از حد محیط (بیش از ۲۸ درجه سانتیگراد) حداقل ۱۶.۴۱٪ و حداکثر ۴۱.۳۰٪ از ساعات سال است که بسیار قابل توجه است. گرچه اختلاف بین درصد زمانی عدم آسایش در گونه‌های مختلف در شرایط مدل پایه بین ۰.۰۷ تا ۰.۳۹٪ است. با توجه به شباهت کلیات گونه‌ها و زیربنای آن‌ها، اختلاف ناچیز فوق قابل قبول است. در مدلسازی‌های پایه با ساختار دوم، دیوار

گونه‌های ساختمانی				استان	
type 2	type 3	type 4	type 5		
22.97%	22.99%	22.89%	22.90%	فارس	درصد ساعات آسایش
26.15%	26.07%	26.19%	26.11%	آذربایجان	
26.36%	26.40%	26.29%	26.55%	سیستان و بلوچستان	
28.15%	28.12%	28.03%	28.21%	مازندران	
24.69%	24.76%	24.67%	24.77%	خراسان رضوی	عدم آسایش مدل پایه >۲۰
40.61%	40.63%	40.56%	40.61%	فارس	
57.32%	57.60%	57.42%	57.58%	آذربایجان	
32.34%	32.68%	32.63%	32.52%	سیستان و بلوچستان	
43.66%	43.88%	43.78%	43.84%	مازندران	عدم آسایش مدل پایه <۲۸
48.60%	48.74%	48.70%	48.66%	خراسان رضوی	
36.43%	36.38%	36.55%	36.50%	فارس	
16.53%	16.32%	16.39%	16.31%	آذربایجان	
41.30%	40.91%	41.08%	40.92%	سیستان و بلوچستان	
28.18%	28.00%	28.20%	27.96%	مازندران	
26.71%	26.50%	26.63%	26.56%	خراسان رضوی	

ج ۳. درصد ساعات آسایش سالیانه در گونه‌ها و اقلیم‌های مختلف در مدل پایه، رنگ‌ها نشان‌دهنده شدت و ضعف به‌صورت گرافیکی است (منبع: نگارندگان).

تغییرات آسایش با استفاده از پنجره $U=2.4w/m^2k$			
عدم آسایش >20	عدم آسایش >20	ساعات آسایش	
type 4	type 4	type 4	
1269	-333	-936	فارس
14.49%	-3.80%	-10.68%	درصد
-1246	-82	1328	آذربایجان
-14.22%	-0.94%	15.16%	درصد
1177	-320	-857	سیستان و بلوچستان
13.44%	-3.65%	-9.78%	درصد
-383	-26	409	مازندران
-4.37%	-0.30%	4.67%	درصد
154	-163	9	خراسان رضوی
1.76%	-1.86%	0.10%	درصد

ج ۴. تغییرات ساعات آسایش با جایگزینی پنجره مدل پایه با $U\text{-value}=2.4 w/m^2k$ (منبع: نگارندگان).

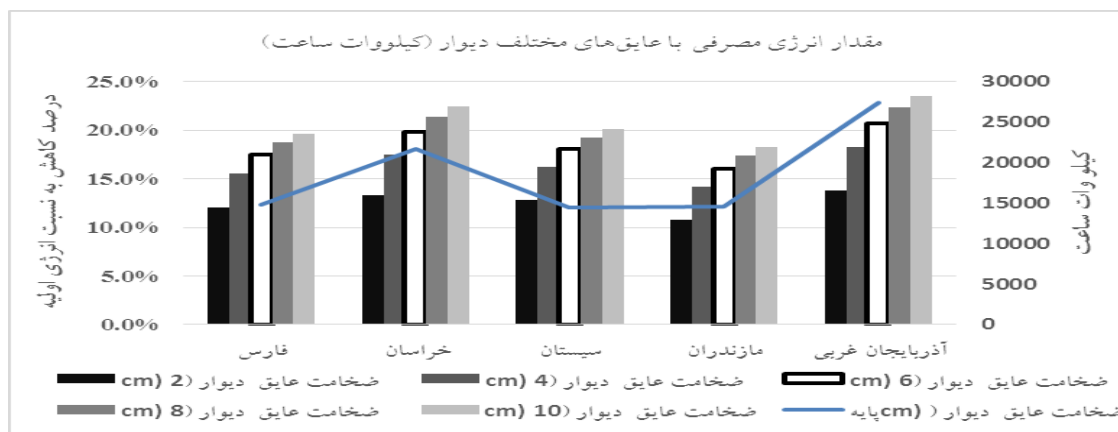
در گام بعدی، مقدار مقاومت حرارتی دیوار و بام در ترکیبی از چهار گزینه ضخامت عایق بام و پنج گزینه ضخامت عایق دیوار بررسی و با حالت پایه مقایسه شده است. نتایج نشان می‌دهد در حالی که اجرای ۱۰ سانتیمتر ضخامت عایق پلی استایرن در بام در اقلیم‌های مختلف ساعات عدم آسایش را در حدود ۳ تا ۱۱ درصد کاهش می‌دهد، دوبرابر کردن ضخامت عایق بام از ۱۰ به ۲۰ سانتیمتر تأثیر چندان چشمگیری ندارد. از سوی دیگر مقدار کاهش مصرف انرژی ناشی از اجرای ۲ تا ۱۰ سانتیمتر عایق پلی استایرن در دیوارها در اقلیم‌های مختلف نیز در حدود ۱۸.۳-۲۳.۵ درصد است و لذا الزامی است اما بررسی نشان می‌دهد نیازی به عایق مازاد بر آن وجود ندارد. تأثیر اجرای این عایق‌ها در بام در انرژی مصرفی الگوهای مختلف نشان می‌دهد مقدار کاهش انرژی در مازندران و فارس ۱۲.۵ و ۱۲.۱ درصد و در خراسان رضوی و آذربایجان ۱۳.۳ و ۱۳.۱ درصد و در سیستان تا ۱۵.۹ درصد است

پارامترهای مورد بررسی در این تحقیق، عمدتاً ناظر به مواردی است که یا در حین ساخت (جهت‌گیری، ابعاد بازسوها) یا پس از آن و در مرحله بهسازی انرژی (مشخصات پنجره‌ها، عایق دیواره‌ها و بام) قابل توجه است. این موارد با اولویت نگاه دوم، یعنی بهسازی ساختمان از منظر انرژی و نیز با هدف افزایش ساعات آسایش حرارتی بدون نیاز به تجهیزات سرمایش و گرمایش، افزایش آسایش بصری از منظر تأمین نور روز و کاهش نیاز به روشنایی مصنوعی و نهایتاً کاهش مصرف انرژی ساختمان در طول سال مد نظر قرار گرفته‌اند و تلاش شده تأثیر هر تغییر در بهسازی نتیجه ملاحظه شود. با توجه به شباهت‌ها و نیز با عنایت به کارایی انرژی بهتر به نسبت زیربنا، از بین گونه‌های مورد بررسی گونه ۳ برای بهینه‌سازی انرژی در مراحل بعد انتخاب شده است.

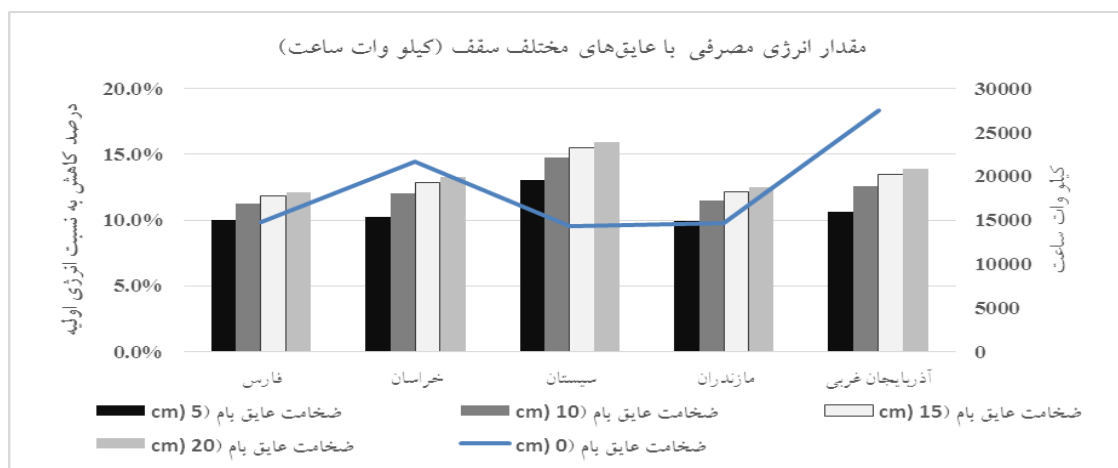
نتایج شبیه‌سازی در گام اصلاحی بعدی، یعنی جایگزینی پنجره تک جداره مرسوم در ساخت و ساز رایج در بسیاری از مناطق، با $U\text{-value}=5.6 w/m^2k$ با پنجره مورد تأیید مبحث ۱۹ مقررات ملی، نشان می‌دهد علی‌رغم اینکه این اقدام در اقلیم‌های سرد و معتدل کاملاً منطقی است و اثر مثبتی (حدود ۱۵.۱۶٪) دارد اما در اقلیم‌های گرم موجب افزایش ساعات عدم آسایش (تا حدود ۱۰.۶۸٪) به دلیل بیش گرمایش و طبعاً بار سرمایش مازاد خواهد شد. از این رو این تغییر در اقلیم‌های گرم به‌تنهایی توصیه نمی‌شود. در صورت استفاده از این پنجره‌ها، اجرای سایبان و شیشه‌هایی با ضریب جذب حرارت خورشیدی یا SHGC پایین الزامی است. جدول شماره ۴ نشان‌دهنده نتایج جایگزینی پنجره با پنجره‌هایی با مقاوت حرارتی بالاتر در تغییرات ساعات آسایش حرارتی است.

اقلیم‌های معتدل‌تر (مازندران و فارس) نیاز کمتری به عایق داشته و استان‌های خراسان، سیستان و بلوچستان و نیز آذربایجان غربی الزام بیشتری به اجرای آن دارند.

(تصاویر شماره ۴ و ۵). مقدار تأثیر این دو اقدام در انرژی مصرفی گونه‌های با زیربنای کمتر نظیر الگوی شماره ۱، از سایر الگوها کمتر خواهد بود. همچنین

ت.۴. تأثیر عایق دیوار بر کاهش مصرف انرژی. (منبع: نگارندگان).

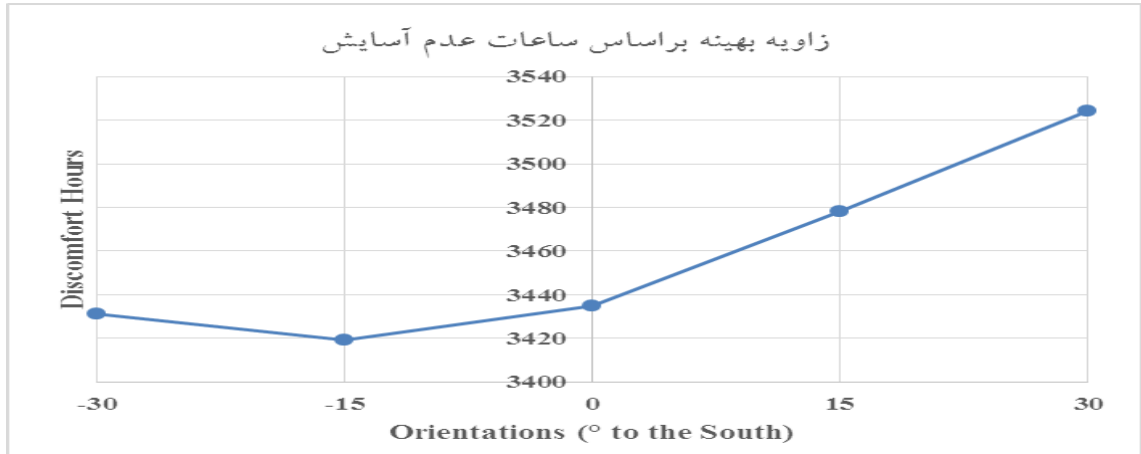
ت.۵. تأثیر عایق بام بر کاهش مصرف انرژی. (منبع: نگارندگان).

بهینه برای اقلیم سیستان و بلوچستان و فارس و خراسان رضوی جهت جنوب، در اقلیم مازندران سی درجه جنوب شرقی و در اقلیم آذربایجان غربی ۱۵ درجه جنوب غربی است. نمونه نتایج بررسی پارامتریک فوق در استان آذربایجان غربی در تصویر شماره ۶ ارائه شده است.

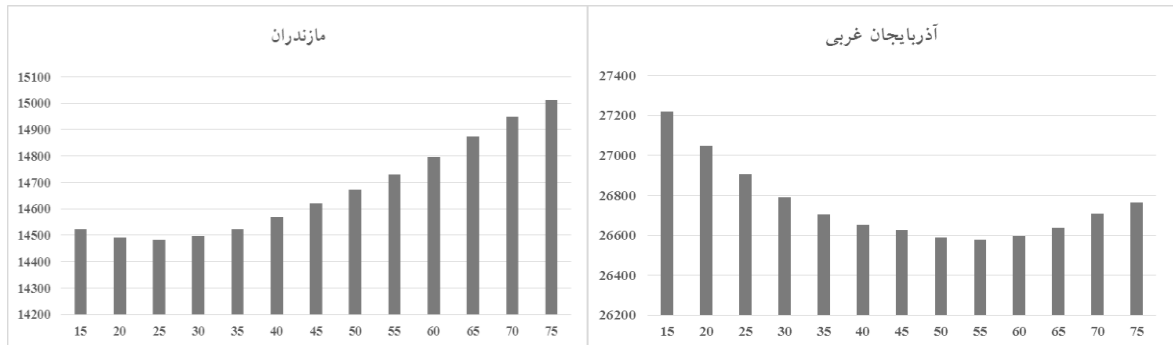
از آنجا که برای گونه‌های پیشنهاد شده از سوی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، جهت مشخصی نیز توصیه نشده است، بررسی جهت بهینه نیز می‌تواند راهگشا و کارآمد باشد، لذا با استفاده از روش مدلسازی پارامتریک، گونه ۳ در هر یک از اقلیم‌ها بررسی شد. نتایج نشان می‌دهد در ترکیب حاضر، جهت‌گیری

انرژی در استان فارس ۲۰٪، در مازندران ۲۸٪، در سیستان و بلوچستان ۱۶٪، خراسان ۲۵٪ و آذربایجان غربی ۵۵٪ است. نمونه نتایج این بررسی در تصویر شماره ۷ ارائه شده است.

در قدم بعد اثر تغییر سطح پنجره بر مصرف انرژی گونه سه در استانهای انتخابی به صورت پارامتریک بررسی شد. نتایج نشان می دهد مقدار بهینه درصد پنجره به نسبت سطح برای دستیابی به کمترین مقدار مصرف

ت ۶. جهت گیری بهینه الگوی شماره ۳ در استان آذربایجان غربی (منبع: نگارندگان).

ت ۷. درصد بهینه پنجره در الگوی شماره ۳ در استانهای آذربایجان غربی و مازندران به منظور دستیابی به مصرف انرژی حداقل (منبع: نگارندگان).

و ۴۴٪ از فضا بیش از ۲ درصد فاکتور نور روز فراهم است که به این ترتیب همگی از این وجه فاقد نور روز کافی بوده اند (حداقل ۷۵٪ از فضا بایستی نور روز دریافت کند) و لذا باید اصلاح گردند. به این منظور با افزایش سطح پنجره ها، مقدار سطح مناسب هر یک از گونه ها برای تأمین حداقل فاکتور نور روز برابر ۲ درصد در بیش از ۷۵٪ از فضا با روش پارامتریک مشخص شد. حداقل درصد پنجره برای تیپ های

از سوی دیگر وضعیت گونه های مختلف از نظر میزان بهره مندی از نور طبیعی با یکدیگر مقایسه شده است. در هر چهار گونه تحت شرایط آسمان ابری میزان فاکتور نور روز محاسبه شده است. لذا مساحتی از فضا که فاکتور نور روز (Daylight Factor) بیش از ۲٪ دارد، محاسبه و در جدول شماره ۵ ارائه شده است. نتایج نشان می دهد در گونه های مورد بررسی در شرایط مدل پایه در گونه های ۱ تا ۴ به ترتیب ۴۰٪، ۵۰٪، ۶۸٪،

توزیع نور روز در شرایط با سطح پنجره مدل پایه WWR=16% و پیشنهاد اصلاحی WWR=36% در الگوی ۳ را نمایش می‌دهد. تأثیر و لزوم افزایش مقدار پنجره به وضوح مشخص است.

مختلف (۲ و ۳ و ۴) ۳۶٪ مشخص شده است. این درحالی است که گونه ۱ حتی با ۸۰٪ سطح شفاف در نما نیز به نور روز مناسب دست نخواهد یافت.

تغییرات آسایش با افزایش WWR:30%			
ساعات آسایش	عدم آسایش >۲۰	عدم آسایش <۲۸	
type 4	type 4	type 4	
149	-367	218	فارس
1.70%	-4.19%	2.49%	درصد
43	-259	216	آذربایجان
0.49%	-2.96%	2.47%	درصد
133	-379	246	سیستان و بلوچستان
1.52%	-4.33%	2.81%	درصد
124	-364	240	مازندران
1.42%	-4.16%	2.74%	درصد
-1	-203	204	خراسان رضوی
-0.01%	-2.32%	2.33%	درصد

ردیف	تیپ	% فضای دارای نور کافی مدل پایه
۱	۲	٪۴۰
۲	۳	٪۵۰
۳	۴	٪۶۸
۴	۵	٪۴۴

ج ۵. درصد فضای دارای نور روز کافی در گونه‌های مختلف در مدل پایه WWR=16%.

به این جهت سطح پنجره از ۱۶٪ در مدل پایه به ۳۶٪ افزایش یافت. این اقدام دو اثر به دنبال خواهد داشت. اثر اول، افزایش سطح دارای مقدار نور روز کافی به ۷۵٪ و نتیجه آن دستیابی به امکان بهره‌گیری از نور روز مناسب بوده است. اثر دوم افزایش تقریباً مشابه ساعات عدم آسایش ناشی از نیاز به سرمایه‌گذاری در فصول عمدتاً گرم در تمام گزینه‌ها و کاهش ساعات عدم آسایش دمای زیر ۲۰ درجه سانتیگراد است که در تمامی اقلیم‌ها به صورت محدود افزایش ساعات عدم آسایش را به همراه داشته است. طبعاً این مقدار در مقابل شرایط نور روز بهتر کاملاً قابل چشم‌پوشی خواهد بود. جدول شماره ۶ نشان‌دهنده نتایج این بررسی است.

ج ۶. تغییرات ساعات آسایش با افزایش سطح پنجره به ۳۶٪ در مدل پایه (منبع: نگارندگان).

از آنجا که افزایش مصرف انرژی با افزایش ابعاد پنجره‌ها به ۳۶ درصد اندک و کمتر از ۱.۵ درصد است با توجه به فراهم‌شدن نور روز مناسب و کاهش مصرف انرژی برای روشنایی در طول روز ۳۶ درصد پنجره برای استان‌های فارس، سیستان، خراسان و مازندران پیشنهاد می‌شود. بدیهی است استفاده از سایبان برای پیشگیری از دریافت بیش از حد تابش به‌خصوص در پنجره‌های جنوبی برای کاهش بار سرمایش الزامی و قابل توصیه است. تصاویر شماره ۸ و ۹ نحوه توزیع نور روز در شرایط با سطح پنجره مدل پایه WWR=16% و پیشنهاد اصلاحی WWR=36% در الگوی ۳ را نمایش می‌دهد. تأثیر و لزوم افزایش مقدار پنجره به وضوح مشخص است.

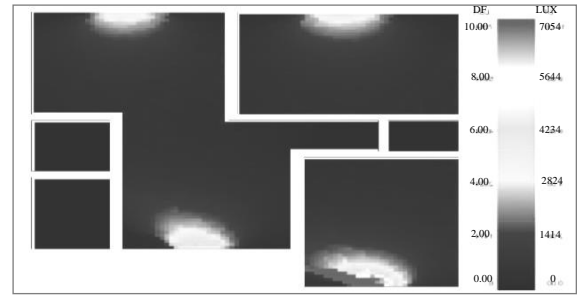
از آنجا که افزایش مصرف انرژی با افزایش ابعاد پنجره‌ها به ۳۶ درصد اندک و کمتر از ۱.۵ درصد است با توجه به فراهم‌شدن نور روز مناسب و کاهش مصرف انرژی برای روشنایی در طول روز ۳۶ درصد پنجره برای استان‌های فارس، سیستان، خراسان و مازندران پیشنهاد می‌شود. بدیهی است استفاده از سایبان برای پیشگیری از دریافت بیش از حد تابش به‌خصوص در پنجره‌های جنوبی برای کاهش بار سرمایش الزامی و قابل توصیه است. تصاویر شماره ۸ و ۹ نحوه

برق تولیدی از طریق نصب پنل‌های فتوولتائیک بر بام ساختمان در اقلیم‌های مختلف محاسبه شده است. به این منظور در مدل پایه، یک سیستم 3 Kw با زاویه بهینه (مطابق عرض جغرافیایی) در هر اقلیم فرض شده است و میزان برق تولیدی در یکسال محاسبه شده است. بنابر نتایج، تولید انرژی این سلول‌ها در فارس حداکثر و در ساری حداقل است. همچنین ۱۳ تا ۳۴ درصد از انرژی مصرفی سالیانه قابل تأمین است که این مقدار در استان‌های مختلف با توجه به شرایط تابش و نیز مقادیر انرژی مورد نیاز متفاوت خواهد بود. این مقادیر جهت امکان مقایسه بهتر در تصویر شماره ۱۰ ارائه شده است.

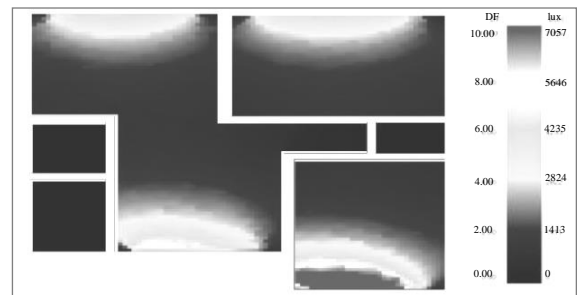

۱۰. مقدار انرژی تولیدی پنل‌های سه کیلووات خورشیدی به صورت سالیانه و نسبت این مقدار انرژی تولیدی به نیاز انرژی مصرفی در هر منطقه (منبع: نگارندگان).

به‌عنوان جمع‌بندی، نتایج این تحقیق که در جدول شماره ۷ به صورت خلاصه ارائه شده است، نشان می‌دهد اولاً کدام گونه ساختمانی برای کدام یک از شرایط اقلیمی مناسب‌تر است. ثانیاً کدام یک از تمهیدات و اقدامات بهسازی انرژی اثر بیشتری بر انرژی مورد نیاز

۸. توزیع فاکتور نور روز و مقدار روشنایی بر حسب لوکس در فضاهای مختلف الگوی شماره ۳، WWR=16%.

۹. توزیع فاکتور نور روز و مقدار روشنایی بر حسب لوکس در فضاهای مختلف الگوی شماره ۳، WWR=36%.

نتایج و بررسی‌های فوق، با اعمال راهکارهای معماری و ساختاری ذکر شده نیاز به انرژی در اقلیم‌های مختلف بین ۱۶ تا ۳۰.۵ درصد قابل کاهش است. علاوه بر کاهش نیاز به انرژی با توجه به پتانسیل بهره‌گیری از انرژی‌های تجدیدپذیر در مناطق روستایی، میتوان بخشی از نیاز انرژی ساختمان را از این طریق تأمین کرد. از جمله آب‌گرم مصرفی ساختمان‌های مسکونی روستایی با استفاده از آب‌گرم‌کن‌های خورشیدی قابل تأمین است. در نهایت در صورت استفاده از انرژی خورشیدی برای تأمین آب‌گرم و نیز تأمین بخشی از انرژی مصرفی ساختمان، با استفاده از آب‌گرم‌کن خورشیدی، مقدار ۸۷۱ کیلووات انرژی به صورت سالیانه صرفه‌جویی خواهد شد که بدین وسیله حداقل ۳٪ از نیاز انرژی ساختمان کاهش داده می‌شود. همچنین

روی الگوهای پیشنهادی دانست. بررسی نتایج نشان می‌دهد که گرچه استفاده از راهکارهای معماری و ساختمانی حائز اهمیت است اما بهره‌گیری از روشهای تولید انرژی و استفاده از منابع تجدیدپذیر در کنار این روش‌ها، تأثیرگذاری به مراتب بیشتر و مهمتری دارد. از سوی دیگر به وضوح پیداست که با استفاده از منابعی نظیر انرژی خورشیدی، امکان استقلال مسکن روستایی در عمده اقلیم‌های کشور به سهولت میسر است که می‌بایست در تحقیقات آتی به آن پرداخته شود.

و شرایط آسایش حرارتی و نیز تأمین نور روز مناسب در گونه‌های انتخابی دارد. ثالثاً علاوه بر ارائه توصیه‌هایی نظیر درصد بهینه بازشوها یا جهت‌گیری مناسب، مقدار بهبود در شرایط آسایش و مقدار انرژی مورد نیاز بر اثر هریک از اصلاحات قابل استفاده در مرحله طراحی و پیش از ساخت و یا مرحله بازسازی و بهسازی، بیان میکند. به عبارت دیگر در نهایت می‌توان محصول نهایی این تحقیق را مقدار انرژی مصرفی قابل صرفه‌جویی در صورت انجام هر یک از اقدامات بهسازی مورد اشاره

حوزه	فارس	خراسان رضوی	آذربایجان غربی	سیستان و بلوچستان	مازندران	درصد میزان کاهش
راهکار معماری و ساختمانی	سطح پنجره به سطح دیوار (انرژی)	۱۸٪	۲۵٪	۵۵٪	۱۶٪	۷-۵٪
	سطح پنجره به سطح دیوار (نور روز)	۳۶٪	۵۲٪	۵۵٪	۳۴٪	۲۸-۱٪
	جهت‌گیری بهینه	جنوب	جنوب	۱۰ جنوب شرقی	جنوب	۳۰ جنوب شرقی
	حداقل ضخامت عایق بام (cm)	۱۵	۱۰	۱۵	۵	۱۰
	حداقل ضخامت عایق دیوار (cm)	۶	۴	۴	۶	۸
بهره‌گیری از انرژی‌های تجدیدپذیر	استفاده از آب‌گرم کن خورشیدی در سطح بام					۴-۳٪
	تأمین انرژی مصرفی با استفاده از پنل‌های فتوولتائیک در سطح بام (کیلو وات)	۵۱۸۱	۴۵۰۵	۳۵۹۶	۴۷۴۳	۳۴-۱۳٪
درصد بهبود انرژی مصرفی با استفاده از راهکارهای معماری و ساختمانی	استفاده از راهکارهای معماری و ساختمانی	۱۶٪	۳۰٪	۲۹٪	۳۱٪	۲۳٪
	استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر و راهکارهای معماری و ساختمانی	۷۳٪	۵۴٪	۵۳٪	۸۴٪	۶۰٪

ج ۷. راهکارهای کاهش مصرف انرژی در مناطق روستایی کشور و مقادیر تأثیر آن در هریک از شرایط اقلیمی (منبع: نگارندگان).

۵۰٪ در U-value آن) موجب افزایش ساعات آسایش بدون استفاده از سیستم‌های تأسیساتی در اقلیم‌های سرد و کاهش آن در اقلیم‌های گرم خواهد شد. بنابر نتایج با بهره‌گیری از راهکارهای معماری و ساختمانی ۱۶ تا ۳۱ درصد کاهش مصرف انرژی نسبت به حالت پایه امکان‌پذیر است. همچنین با بهره‌گیری از انرژی‌های تجدیدپذیر میتوان تا ۸۴ درصد مصرف انرژی را در اقلیم سیستان و بلوچستان کاهش داد. از جمله محدودیت‌های این تحقیق که در تحقیقات آتی بایستی بررسی شود، دستیابی به اطلاعات جامع اقلیمی متناسب پراکنش روستاهای هر استان و نیز ارزیابی اقتصادی راهکارهای پیشنهادی و اولویت‌بندی آن‌ها براساس شاخص‌های اقتصادی از جمله دوره بازگشت سرمایه است.

فهرست منابع

- اسماعیلی، ش. (۱۳۹۶)، چگونگی تأثیر بازشوها بر تهویه طبیعی جهت بهینه‌سازی مصرف انرژی در خانه‌های سنتی مازندران نمونه موردی: روستای کندلوس In چهارمین کنفرانس بین‌المللی پژوهش‌های نوین در عمران، معماری و شهرسازی (p.12).

- افتخاری، ع. ر.؛ حاجیپور، م؛ فتاحی، ا؛ پایدارکل، ا. (۱۳۹۱)، بررسی میزان انطباق ساخت و سازهای جدید در نواحی روستایی با معماری بومی و میزان رضایت‌مندی ساکنین روستایی (نمونه موردی: بخش مرکزی شهرستان دلفان) مسکن و محیط، ۳۱ (۱۳۹)، ۸۵-۹۸.

- پوردیبهیمی، ش؛ گسیلی، ب. (۱۳۹۴)، بررسی شناسه‌های حرارتی جداره‌های پوسته‌خارجی بنا مطالعه موردی: مناطق روستایی اردبیل. مسکن و محیط روستا، ۳۴ (۱۵۰)، ۷۰-۷۰.

- زمردیان، ز؛ تحصیلدوست، م. (۱۳۹۴)، اعتبارسنجی نرم افزارهای شبیه‌سازی انرژی در ساختمان: با رویکرد تجربی و مقایسه ای نشریه انرژی ایران، ۱۸ (۴)، ۱۱۵-۱۳۲.

- ظاهبا، م؛ جلیلیان، ش. (۱۳۹۵)، صرفه‌جویی انرژی در مسکن بوم آورد روستاهای استان سمنان مسکن و محیط

اهمیت حیات و توسعه پایدار روستایی در توسعه پایدار جوامع و رشد و ارتقای کیفیت زندگی بر کسی پوشیده نیست. مسکن روستایی از جمله موضوعاتی است که در تحقق این امر نقش به‌سزایی دارد. در این راستا مطالعات گسترده‌ای در مورد گونه‌شناسی مسکن روستایی انجام پذیرفته است و گونه‌هایی نیز به‌عنوان مصادیق قابل تکرار پیشنهاد و ارائه شده‌اند. از آنجا که وجه مهمی از کیفیت زندگی در مسکن با موضوع انرژی و نیز تحقق شرایط آسایش گره خورده است، بهبود و ارتقای کارکرد انرژی و آسایش اهمیت زیادی دارد. به همین جهت با اتکا به الگوهای پیشنهادی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، عملکرد انرژی این ساختمان‌ها در پنج استان خراسان رضوی، مازندران، آذربایجان غربی، فارس و سیستان و بلوچستان که بیشترین تعداد خانوار روستایی و تنوع جامعی از پراکنندگی اقلیمی را دارند بررسی و در نرم‌افزارهای معتبر مدلسازی شد. نتایج نشان می‌دهد اولاً به منظور تأمین نور روز مناسب سطح پنجره در مدل‌های پیشنهادی باید حداقل ۲۰٪ افزایش یابد. اضافه کردن ۱۰ سانتیمتر عایق پلی استایرن در بام و دیوارها به ترتیب بین ۱۸ تا ۲۳٪ و ۱۱ تا ۱۴٪ کاهش مصرف انرژی به همراه خواهد داشت. این در حالی است که مصرف انرژی سالیانه الگوی بررسی شده در حالت پایه در خراسان رضوی و آذربایجان غربی در حدود ۲۱.۷ تا ۲۷.۴ مگاوات ساعت و در اقلیم‌های فارس، مازندران، و سیستان و بلوچستان بین ۱۴.۴ تا ۱۴.۸ مگاوات ساعت است و از آنجا که بیشترین درصد کاهش مصرف نیز در دو استان نخست اتفاق افتاده است، طبعاً اهمیت این اقدام اصلاحی در اقلیم‌های فوق ضروری خواهد بود. همین اقدام در تعویض پنجره‌های تک جداره به دو جداره (و کاهش

Iran. Renewable and Sustainable Energy Reviews, 65, 743–755.

- Ahern, C., Griffiths, P., & O’Flaherty, M. (2013). State of the Irish housing stock—Modelling the heat losses of Ireland’s existing detached rural housing stock & estimating the benefit of thermal retrofit measures on this stock. Energy Policy, 55, 139–151.

- Collins, M., & Curtis, J. (2016). An examination of energy efficiency retrofit depth in Ireland. Energy and Buildings, 127, 170–182.

-Galante, A., & Torri, M (2012). A methodology for the energy performance classification of residential building stock on an urban scale. Energy and Buildings, 48, 211–219.

- Griego, D., Krarti, M., & Hernández-Guerrero, A (2012). Optimization of energy efficiency and thermal comfort measures for residential buildings in Salamanca, Mexico. Energy and buildings, 54, 540–549.

- Koopmans, M. E., Rogge, E., Mettepenningen, E., Knickel, K., & Sandra. (2017). The role of multi-actor governance in aligning farm modernization and sustainable rural development. Journal of Rural Studies.

- Li, M., Zhao, J., & Zhu, N. (2013). Method of checking and certifying carbon trading volume of existing buildings retrofits in China. Energy Policy, 61, 1178–1187.

- Pérez-Lombard, L., Ortiz, J., & Pout, C. (2008). A review on buildings energy consumption information. Energy and buildings, 40(3), 394–398.

- Vidadili, N., Suleymanov, E., Bulut, C., & Mahmudlu, C. (2017). Transition to renewable energy and sustainable energy development in - Azerbaijan. Renewable and Sustainable Energy Reviews, 80, 1153–1161.

- Zhang, M., & Su, B. (2016). Assessing China’s rural household energy sustainable development using improved grouped principal component method. Energy, 113, 509–514.

- Zhao, X., Li, N., & Ma, C. (2012). Residential energy consumption in urban China: a decomposition analysis. Energy Policy, 41, 644–653.

روستا، ۳۵ (۱۵۳)، ۲۲–۳.

- غلامحسین، معاریان؛ محمدمرادی؛ حسینعلیپور، س؛ حیدری، ا؛ دودی، س. (۱۳۹۶)، تحلیل رفتار باد در تهویه طبیعی مسکن بومی روستای قلعه نوی سیستان به کمک CF مسکن و محیط روستا، ۳۹ (۱۵۷)، صص ۳۶–۲۱.

- فراستی، ف. (۱۳۹۲)، بهینه‌سازی مصرف انرژی در مسکن روستایی دور از شبکه برق In پنجمین همایش علمی تخصصی انرژی‌های تجدیدپذیر و پاک و کارآمد (p. 67) تهران - ایران: بهینه‌سازی مصرف انرژی در مسکن روستایی دور از شبکه برق، پنجمین همایش علمی تخصصی انرژی‌های تجدیدپذیر و پاک و کارآمد، تهران، هم‌اندیشان انرژی کیمیا.

- قاسم‌زاده، م؛ محمدرکاری، ب؛ طهماسبی، ف. (۱۳۸۹)، مسکن روستایی و ضوابط صرفه جویی در مصرف انرژی مسکن و محیط، ۲۹ (۱۳۱)، ۶۰–۵۱. Retrieved from

<https://jhre.ir/article-1-32-fa.html>

- قرشی، س. ص. (۱۳۹۳)، همسازی، نوسازی و بازسازی بافت‌های فرسوده روستایی مطالعه موردی: مسکن روستای طول لوت. In اولین همایش ملی افتق‌های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری، عمران، گردشگری، انرژی و محیط زیست شهری و روستایی. (p. 250) تهران - ایران. Retrieved from https://www.civilica.com/Paper-DEVELOPMENT01-DEVELOPMENT01_250.html

- محمودرضا، میرلطیفی؛ توکلی، م؛ بندانی، م. (۱۳۹۱)، بررسی تطبیقی وضعیت استقرار جهات جغرافیایی مسکن روستایی و مصرف انرژی در منطقه سیستان. مسکن و محیط، ۳۱ (۱۳۸)، ۵۲–۳۹.

- موسوی، م؛ تقیلو؛ ع.؛ باقری کشکولی، ع. (۲۰۱۶)، تحلیل رابطه شاخص‌های جمعیتی با توسعه یافتگی استان‌های ایران جغرافیا و مطالعات محیطی، ۴ (۱۶)، ۲۲–۷. Retrieved from http://ges.iaun.ac.ir/article_13523.html

- سایت ها:

<http://www.irimo.ir/far>

سازمان هواشناسی کشوری

<https://www.amar.org.ir/>

درگاه ملی آمار ایران

-Afsharzade, N., Papzan, A., Ashjaee, M., Delangizan, S., Van Passel, S., & Azadi, H. (2016). Renewable energy development in rural areas of